

017104

Repertoriumnummer 2013 / 4617
Datum van uitspraak 17 mei 2013
Rolnummer 2012/AR/935

Uitgifte		
Uitgereikt aan	Uitgereikt aan	Uitgereikt aan
op € BUR	op € BUR	op € BUR

Niet aan te bieden aan de ontvanger

hvan

Kopie - art. 792 Ger. W.
Vrij van expeditierecht
art. 280:2° Wetb. reg.

Rechtsmiddelen

Eindarrest

Stedebouw

Hof van beroep Antwerpen

achtste bis kamer
burgerlijke zaken

Arrest

Aangeboden op
Niet te registreren

2012/AR/935

STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR, bevoegd voor het grondgebied van de Provincie Antwerpen, met kantoren te 2018 ANTWERPEN, Lange Klevitstraat 111/113 bus 5,

appellante,

vertegenwoordigd door Mr. _____, advocaat te _____,

tegen de beschikking van de beslagrechter van de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen van 06 februari 2012, gekend onder rolnummer 11/4470/A

tegen

1. _____, wonende te _____,

2. _____, wonende te _____,

geïntimeerden,

vertegenwoordigd door Mr. _____,
advocaat te _____,loco Mr. _____
(ref.: _____)

DE ANTECEDENTEN EN DE VORDERINGEN

1.

In de bestreden beschikking van 6 februari 2012 van de beslagrechter in de rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen werden de aan dit geschil ten grondslag liggende feiten en vordering correct uiteengezet en het hof verwijst daarnaar.

2.

De eerste rechter verklaarde de oorspronkelijke vordering van de heer [naam] en mevrouw [naam] toelaatbaar en gedeeltelijk gegrond, verklaarde het bevel tot betalen betekend op 21 februari 2011 nietig en zonder gevolg voor het daarin meer gevorderde dan in hoofdsom en per saldo € 8404,18 meer kosten, wees het meer en anders gevorderde af en verwees de heer [naam] s en mevrouw [naam] in solidum in de helft van de kosten van het geding en de stedenbouwkundige inspecteur in de andere helft van de kosten van het geding.

3.

De stedenbouwkundige inspecteur heeft bij deurwaardersexploot betekend op 19 maart 2012 hoger beroep ingesteld en besluit tot de ontoelaatbaarheid, minstens de volledige ongegrondheid van de oorspronkelijke vordering van de heer [naam] en mevrouw [naam].

De heer [naam] en mevrouw [naam] besluiten tot de ongegrondheid van het hoger beroep en vorderen bij incidenteel beroep de integrale toekenning van hun oorspronkelijke vordering.

BEOORDELING

4.

De stedenbouwkundige inspecteur besluit tot de ontoelaatbaarheid van de oorspronkelijke vordering van de heer [naam] en mevrouw [naam], zonder dat op dit punt enig middel of argument naar voor wordt gebracht waaruit de ontoelaatbaarheid van de vordering zou dienen te worden afgeleid.

Het hof bemerkt terzake evenmin ontoelaatbaarheden die het van rechtswege zou dienen te weerhouden.

De oorspronkelijke vordering van de heer [naam] en mevrouw [naam] is toelaatbaar.

5.

Het hoofdberoep van de stedenbouwkundige inspecteur betreft de beslissing van de eerste rechter dat de hersteltermijn pas begint te lopen vanaf de betekening van het bevel tot herstel.

6.

De door de rechter toegestane termijn voor vrijwillig herstel vangt aan nadat rechterlijke beslissing waarbij het herstel werd opgelegd, in kracht van gewijsde is getreden, dit wil zeggen wanneer zij niet meer vatbaar is voor een gewoon rechtsmiddel.

De veroordeling tot het betalen van een dwangsom wanneer aan de veroordeling tot herstel geen gevolg wordt gegeven binnen de gestelde termijn, houdt in dat het tijdstip waarop de veroordeling tot het betalen van een dwangsom ingaat, samenvalt met het tijdstip waarop de hoofdveroordeling moet voldaan zijn, met dien verstande dat de dwangsom slechts kan verbeuren na de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is vastgesteld.

Dit impliceert dat het tijdstip waarop de dwangsom verbeurd wordt, samenvalt met het tijdstip waarop de hoofdveroordeling moet voldaan zijn, voor zover de uitspraak waarbij de dwangsom is vastgesteld, betekend wordt voor het tijdstip waarop de hoofdveroordeling moet voldaan worden.

In strafzaken vereist het activeren van de termijn voor vrijwillig herstel geen actieve daad vanwege de gemachtigde overheden of de burgerlijke partij, maar is dit een automatisch gevolg van het verstrijken van de termijnen voor het instellen van een gewoon rechtsmiddel dan wel het uitputten van dergelijk rechtsmiddel.

7.

De termijn bepaald in artikel 1385 bis lid 4 gerechtelijk wetboek is niet gelijk te stellen met de termijn die de dwangsomrechter aan de veroordeelde heeft verleend om de hoofdveroordeling uit te voeren.

De door de rechter toegekende termijn voor de uitvoering van de hoofdveroordeling is bedoeld om aan de schuldenaar de gelegenheid te geven de tegen hem uitgesproken veroordeling na te komen, terwijl de termijn bedoeld in artikel 1385 bis lid 4 van het gerechtelijk wetboek ertoe strekt de schuldenaar nog enige tijd te geven om de veroordeling na te komen zonder dat de niet-nakoming de verbeurte van de dwangsom tot gevolg heeft.

8.

De dwangsomtermijn gaat slechts in op het ogenblik van de betekening van de uitspraak waarbij de dwangsom is bepaald.

De termijn voor het uitvoeren van de hoofdveroordeling is geen dwangsomtermijn, zodat de rechter die wenst te voorkomen dat de dwangsom na afloop van de hersteltermijn - ingeval van betekening tijdens de termijn - of onmiddellijk na de betekening - ingeval van betekening na de termijn - zal verbeurd worden, uitdrukkelijk een bijkomende termijn in de zin van artikel 1385 bis lid 4 gerechtelijk wetboek dient uit te spreken.

Te dezen heeft de dwangsomrechter geen bijkomende termijn in de zin van artikel 1385 bis lid 4 uitgesproken.

9.

De herstelmaatregel gevorderd door de handhavende overheid heeft tot doel een einde te maken aan de met de wet strijdige toestand die uit het misdrijf is ontstaan en waardoor het openbaar belang wordt geschaad.

Van zodra het rechterlijk bevel tot herstel definitief is, verelst het openbaar belang, onafhankelijk van de houding van de burgerlijke partij of van de overheid, dat de veroordeelde binnen de door de rechter bepaalde termijn tot uitvoering overgaat.

De betekening van de titel door één van de gemachtigde partijen is niet relevant voor de aanvang van de termijn van vrijwillig herstel.

10.

Voor het opleggen van een dwangsomtermijn, die slechts begint te lopen na de betekening van de beslissing van de dwangsomrechter, beschikt de dwangsomrechter over een onaantastbare beoordelingsbevoegdheid.

Werd er geen dwangsomtermijn bepaald, dan wordt de dwangsom verbeurd ofwel vanaf de eerste dag na het verstrijken van de hersteltermijn voor zover betekend werd tijdens de hersteltermijn, ofwel na de betekening wanneer deze gebeurde na de hersteltermijn.

11.

Te dezen dienden de heer _____ en mevrouw _____ tot herstel over te gaan binnen een termijn van één jaar te rekenen vanaf het in kracht van gewijsde treden van het vonnis.

Bij gebreke aan aanwending van enig rechtsmiddel kreeg het vonnis kracht van gewijsde op 30 juni 2009, zodat tot herstel diende te worden overgegaan voor 30 juni 2010.

Het vonnis werd betekend op 23 september 2009, hetzij binnen de hersteltermijn.

De dwangsommen zijn te dezen dan ook verschuldigd vanaf 1 juli 2010, zijnde de eerste dag na het verstrijken van de termijn om tot herstel over te gaan.

12.

Het hoofdberoep is gegrond.

13.

Met de eerste rechter is het hof van oordeel dat vaststaat dat het rechterlijk bevel waaraan de dwangsom was gekoppeld slechts op 20 januari 2011 was uitgevoerd.

Uit het faxschrijven dat de door de heer _____ en mevrouw _____ aangesproken tuinarchitect op 25 april 2010 aan hen

richtte, kan niet worden afgeleid dat aan het rechterlijk bevel voldaan was.

Daarin wordt immers enkel gesteld dat de herinplanting en de complete tuinaanleg gereed is, doch niet dat drie Inlandse eiken met een plantmaat van 35/40 cm in het oorspronkelijk bebost gedeelte werden geplant, zoals bij vonnis van 15 juni 2009 was opgelegd.

De heer _____ en mevrouw _____ erkennen daarenboven dat de alsdan aangeplante bomen niet voldeden aan de opgelegde vereisten.

Integendeel blijkt uit het op 9 november 2010 door gerechtsdeurwaarder _____ opgestelde proces-verbaal dat op dat ogenblik nog geen uitvoering was gegeven aan het rechterlijk bevel tot herstel.

14.

Het hof merkt verder op dat – in weerwil tot hetgeen de heer _____ en mevrouw _____ stellen – de bevoegdheid om tot betekening en tenuitvoerlegging te laten overgaan van de aan de herstelmaatregelen verbonden bijkomende veroordeling tot het betalen van een dwangsom, niet toekomt aan het openbaar ministerie.

Niettegenstaande de dwangsommen die werden gekoppeld aan de niet-uitvoering van de herstelmaatregelen, inderdaad tot de strafvordering behoren en hieruit voortvloeien, staat vast dat aan het openbaar ministerie bij het uitoefenen van de publieke rechtsvordering tot herstel een louter formele – en niet een inhoudelijke – rol was toebedeeld.

De herstellvordering is exclusief toegewezen aan de stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen.

Het ondeelbaar karakter van de publieke rechtsvordering tot herstel heeft tot gevolg dat de beslissing ten gronde op deze rechtsvordering geacht wordt gewezen te zijn ten aanzien van elke bevoegde publieke actor, ongeacht of de beslissing uitsluitend werd gewezen op de herstellvordering van één van de bevoegde overheden.

De loutere vaststelling dat de stedenbouwkundig inspecteur geen formele procespartij in het correctionele geding was, belet aldus geenszins dat hij wel de effectief vorderende partij was die de veroordeling heeft bekomen in de zin van artikel 1385quater Ger.W. en dat hij dus tot betekening en tenuitvoerlegging kon laten overgaan.

15.

De door de stedenbouwkundige inspecteur ingevorderde dwangsommen stemmen overeen met de opgelegde dwangsommen.

Indien de opgelegde dwangsommen dan al buiten verhouding zouden staan tot de waarde van de niet uitgevoerde prestatie, is het niet aan de beslagrechter hierin te interveniëren.

16.
Het incidenteel beroep is ongegrond.

BESLISSING

De rechtspleging verliep in overeenstemming met de wet van 15 juni 1935 op het gebruik van de taal in gerechtszaken.

Het hof doet uitspraak op tegenspraak en verklaart het hoger beroep van de stedenbouwkundig inspecteur gegrond en het incidenteel beroep van de heer en mevrouw ongegrond.

Het hof hervormt de bestreden beschikking gedeeltelijk en doet opnieuw recht als volgt:

Het hof verklaart de oorspronkelijke vordering van de heer en mevrouw toelaatbaar doch integraal ongegrond.

Het hof veroordeelt de heer en mevrouw tot betaling van de kosten van het geding in eerste aanleg en in hoger beroep, voor de stedenbouwkundig inspecteur vastgesteld op:

- rechtsplegingsvergoeding eerste aanleg: € 1.320
- dagvaarding hoger beroep: € 421,45
- rechtsplegingsvergoeding hoger beroep: € 1.320

Dit arrest werd uitgesproken in de openbare zitting van 17 mei 2013 door

Raadsheer

Griffier